

יאק הובן הדוגמן הישראלי יליד חיפה הופיע בברוד-ווי כרדן, פתח אח"כ בית-מסחר בניו-יורק, המורכב מקומה ראשונה בה מוכרים בגדי גברים, קומה שנייה גלריה לאמנות ושלישית מיועדת למכירת דברי-עור תוצרת פאריז. השבוע הגיע ג'אק לארץ, בדרכו לפאריז — שם הוא מתכנן לחדש את המלתחה שלו, ובפניו בשורה: „כשאגמור עם האמריקאים, אלמד את הישראלים איך להתלבש. הם עוד ילמדו אצלי”.

למסע עסקים, גילה דורי, גם על הבומרנג יש לדורי מה ל"הגיד: „אוסטרלי רצה לקנות בומרנג חדש, אבל הוא לא יכול היה להיפטר מהישן”.

במהלך הקלטת תוכנית הרדיו הסאטירית טיפול שורש, אירע שיבוש קל. אמר מנחה ה"תוכנית מאיר הרניק משפט, אשר לא הוקלט בה: „רגע, רגע, כמו שבתאי אומרת: תקי, לה סכנית. נא להמתין. חיים יבין הלך להשתין”.

ציורים, תמונה של אשה בחדר-הנוחיות, כמה סיפורים „פורנו-גרפיים” בנוסח רוסי, אחד מ"סיפורים אלה מספר על התייע" צות שנערכה כביכול בין מנ"היגי ברית-המועצות, כיצד ל"הגיב להתגרות הסינים, שהציבו בגבול סין-רוסיה מאה אלף חיילים, שחשפו את ערוחתם כל"פי החיילים הרוסיים. **ליאניר ברז'נייב** הציע, לדברי הסיפור, לשלוח 100 אלף זוגות רוסיות. ההצעה נפלה כיוון ש"המעשה עלול היה להוכיח מה רב מספרן של היצאניות בברית-המועצות. **אלכסיי קוסיגין** הציע כתחליף לשלוח 100 אלף נערות קומסומול. וכך הלאה ו"הלאה. ההצעה שהתקבלה לבסוף היתה לשלוח לגבול הסיני 100 אלף תמונות של היושבראש **מאז טסה-טונג**. מאז הפ"סיקו הסינים להתגרות ברוסים באמצעים מינימיים.

של סיעה קטנה. „בסיעה שיש לה עשרה חברים, אחד הוא חכם, אחד טיפש, אחד פיקח, אחד תמים וכו'. אבל בסיעה קטנה צריך אדם אחד למלא את כל התפקידים האלה”.

זה יכול לבלבל את ה"בן-אדם, כפי שנוכח לדעת יור"ש של מיקונים בכנסת, ח"כ משה סנה. הוא ביקש את רשות הדיבור, ובהמתניו לבוא תורו, התיישב בכיסא הקרוב ביותר לדוכן הנואמים. זהו, במיקרה, כיסאו של ש"הבריות ליד שולחן הממשלה. כשעמד על טעותו, קם והתיישב על כיסא סמוך. זה קרה גם לנ"כ לשעבר המשורר **אורי-צבי גרינברג**, שנכנס לייצוג-המכובדים, טעה בכיוון והתכוון לשבת על כס נשיא-המדינה, כשסדרן הצילו ברגע האחרון והיפנה אותו ל"מקום אחר.

הידיעה הכוזבת שהופיעה בהארץ על מותו של שגריר גרמניה בישראל, **קארל הר"מן קנוק**, גרמה לקרינבל של בדיחות בכנסת. מרוצה ב"יותר היה ח"כ **מנחם בגין**, שאינו אוהב ביותר את הארץ, בגלל התקפות העיתון עליו ב"עבר. אמר בגין: „זהו קנוק-אאוט להארץ”.

באותו יום בא **אבא אבן** לכנסת כדי להשיב על שאלות. אחד הח"כים חמד לו לצון, העביר לאבן בפיתקה את השאלתה הבאה: „האם יוכל כבוד השר לאשר את טענתו של שגריר הרפובליקה הפדרלית גרמנית, כאילו הוא עדיין חי?” השיב אבן בו במקום, על אותה פיתקה: „ברכתי אותו הבוקר על תחייתו — שנמשכה פחות זמן מתחייה מפורסמת אחרת”.

נוח מוזס בעל „ידיעות אחרונות”, בחברת בעלת גלריה „לים” עמליה ארבל (מימין) והעיתונאית שולה רוז. השלושה נגשו בפתיחת תערוכת הציורים המשותפת של העיתונאי עמנואל בר-קדמא, הבמאי שמואל בונים וראש ענף הווי ובידור של צה"ל סגן-אלוף צפירי עינבר. עמליה ושולה חבשו בפתיחה פיאור-נוכריות דומות, שניקנו באותה חנות בארצות-הברית. עמליה רכשה ראשונה את הפיאה וגילתה לשולה באיזה חנות. שולה פעלה בהתאם לכך.

סיפור אחר של יעקוב"סון גובע למחירים המקובלים אצל יצאניות מוסקבה ולניני-גרדא. היצאנית היקרה ביותר, מבקשת בתמורה את ספר הזכ"ל.

ש"החוץ **אבא אבן** ידוע כאדם חרוץ, שאינו מוציא את זמנו לריק, גם כשהוא נמ"צא בנסיעות. כשאבן שוהה ב"ארצות-הברית ומרבה בנסיעות במכונית, הוא עלול להתחמץ כמה שידורי טלוויזיה מקומיים בהם מראיינים, בין השאר, גם אותו. כדי למנוע אפשרות כזו, ניתנה בשעתו הוראה להתקין במכונית השגרירות, העומדת לרשותו של אבן, מקלט טלוויזיה מיוחד. מקלטי טלוויזיה במכוניות הם נדירים גם באר"צות-הברית, כיוון שמחירים ע"ה על מחיר המכונית. אולם עבודתו של ש"החוץ חשובה מכל. המקלט במכוניתו של אבן הותקן בסיועם של כמה אלפי סרונאים ישראלים המשתלמים בארצות-הברית.

פורנוגרפיה

בברית-המועצות

כתב ידיעות אחרונות בארצות-הברית, **גרשון יע"קובסון**, שחזר מסיוור בן שבר"עיים בברית-המועצות, סיפר ל"ידידים כמה סיפורים, אותם לא כלל ברשמי המסע הכתובים שלו. בין השאר סיפר יעקובסון כי בברית-המועצות נמכר ב"מתחרה, נוסף לספרות האדיארי-לוגית האסורה, גם עיתון פור"נוגרפי. עיתון זה מכיל כמה

תחית ישו הנוצרי, שנמשכה — לפי הברית החדשה — שלושה ימים.

בלי כוונה הצליח ח"כ **משה סנה** לסכסך בין שני שרים, המשתפים בדרך כלל פ"עולה באגף הניצים בממשלה. כשענה שר המשטרה **שלמה הילל** לשאלתה של סנה, שאל סנה את הילל מדוע התעכבה התשובה במשך שנה ר"י יום. התנצל הילל: השאלתה היתה מופנית לש"הביטחון, וזה הע"ביר אותה אליו. „אני יכול ל"היות אחראי רק מהרגע שה"שאלתה הגיעה אלי”, הכריז הילל, „אבל אני מוכן להתנצל בשם הקולגה שלי” **משה דיין**, שנכח במיקרה באולם, הגיב ברוגז ניכר: „איני נושא באחריות קולקטיבית במיקרה זה. אני מקפיד להשיב על שאלות בזמן”.

חוש-ההומור של מנחם בגין מתגלה לא פעם בתשובות שונות. למשל, כשנשאל מתי נסע לאחרונה באוטובוס, השיב: „יש לי מכונית משלי, ואני סבור שיהיה זה עוול לגזול את מקומו של נוסע-אוטובוס שאין לו מכונית”.

לא פחות שגון היה **שמואל מוקונינס**, מי שהיה ח"כ מקי", כשעמד על הקושי

המספרה החדשה שנפתחה השבוע בתל-אביב, „מונו סקס”, משותפת לגברים ונשים. בערב הפתיחה הדגים הספר דייב איבגי תסרוקות גברים. הוא התחיל בחפיפה, עבר לתספורת, גילגל את השיער על סלילים, עטף אותו ברשת, הכניס את ראשי המסתפרים למכונת-יבוש וסיים בניפוח השיער. בתמונה: חברי לחקת הקצב, „או שכן, או שלא”, כשהם שרויים בתהליך המשעשע של יבוש השיער.